

Article 11

The offences set forth in article 2 shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between any of the States Parties before the entry into force of this Convention. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be subsequently between them.

When a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, the requested State Party may, at its option, consider this Convention as a legal basis for extradition in respect of the offences set forth in article 2. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State.

States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize the offences set forth in article 2 as extraditable offences between themselves, subject to the conditions provided by the law of the requested State.

If necessary, the offences set forth in article 2 shall be treated, for the purposes of extradition between States Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in the territory of the States that have established jurisdiction in accordance with article 7, paragraphs 1 and 2.

The provision of all extradition treaties and arrangements between States Parties with regard to offences set forth in article 2 shall be deemed to be modified as between States Parties to the extent that they are incompatible with this Convention.

Article 12

State Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal investigations or criminal or extradition proceedings in respect of the offences set forth in article 2, including assistance in obtaining evidence in their possession necessary for the proceedings.

strækkelig til at opfylde den i stk. 1 nævnte forpligtelse.

Artikel 11

De i artikel 2 nævnte forbrydelser skal i enhver udleveringstraktat mellem de kontraherende stater, som er indgået, før denne konvention træder i kraft, anses for omfattet af de forbrydelser, der ifølge en sådan traktat kan medføre udlevering. De kontraherende stater forpligter sig til i enhver udleveringstraktat, de efterfølgende indgår med hinanden, at optage forbrydelserne blandt de forbrydelser, der kan medføre udlevering.

Hvis en kontraherende stat, som kun foretager udlevering på grundlag af en traktat herom, modtager en anmodning om udlevering fra en anden kontraherende stat, med hvilken den ikke har indgået en udleveringstraktat, kan den anmodede stat betragte denne konvention som det retlige grundlag for udlevering med hensyn til de i artikel 2 nævnte forbrydelser. For udleveringen gælder i øvrigt de bestemmelser, der er fastsat i den anmodede stats lovgivning.

Kontraherende stater, som ikke gør udlevering betinget af, at der består en traktat herom, skal gensidigt anse de i artikel 2 nævnte forbrydelser som forbrydelser, der kan medføre udlevering i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i den anmodede stats lovgivning.

For så vidt angår udlevering mellem de kontraherende stater skal de i artikel 2 nævnte forbrydelser om nødvendigt anses som begået ikke blot der, hvor de fandt sted, men også i de stater, som ifølge artikel 7, stk. 1 og 2, har straffemyndighed med hensyn til forbrydelserne.

Bestemmelserne i samtlige traktater og aftaler om udlevering mellem kontraherende stater vedrørende de i artikel 2 nævnte forbrydelser skal anses for ændret i forholdet mellem de kontraherende stater i det omfang, sådanne bestemmelser er uforenelige med denne konvention.

Artikel 12

De kontraherende stater skal yde hinanden størst mulig bistand i forbindelse med strafferetlig efterforskning, retsforfølgning eller udlevering i anledning af de i artikel 2 nævnte forbrydelser, herunder bistand til at fremskaffe alt bevismateriale i deres besiddelse, som er nødvendigt for retssagen.